

การศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

A Study of the problems and suggestions on teaching high school level of Chinese language in Ayutthaya

ธัญญารัตน์ มะลาศรี

สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

Email: memory_tu@hotmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม ประกอบด้วยปัญหา ด้านครู ด้านนักเรียน ด้านเนื้อหา ด้านสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้และด้านการวัดและประเมินผล เก็บข้อมูลจากตัวอย่างกลุ่มประชากรของโรงเรียนจำนวน 6 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่างนักเรียนจำนวน 241 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 241 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 78.8 เพศชาย จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 21.2 และพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 52.7 โรงเรียนที่ผู้ตอบแบบสอบถามศึกษาอยู่คือโรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 25.7 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เรียนวิชาภาษาจีนกับทั้งอาจารย์ชาวไทยและอาจารย์ชาวจีนจำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 68.5

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายศิลป์- ภาษาจีน เกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาพบว่า ปัญหาด้านครูนักเรียนเห็นว่าครูชาวจีนที่สอนวิชาภาษาจีนขาดความสามารถในการใช้ภาษาไทยสื่อสารกับนักเรียน ($\bar{x} = 2.23$) ข้อเสนอแนะด้านครูคือสถานศึกษาควรสร้างให้ครูที่สอนวิชาภาษาจีนเกิดความรัก ความเสียสละ ไม่ละทิ้งหน้าที่และตั้งใจสอน (ร้อยละ 77.2) ปัญหาด้านนักเรียนพบว่านักเรียนมีปัญหาด้านความรู้ความเข้าใจด้านภาษาจีน ($\bar{x} = 2.70$) ข้อเสนอแนะด้านนักเรียนคือครูควรจัดกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นและความรับผิดชอบในการเรียนรู้ภาษาจีนนอกห้องเรียน (ร้อยละ 86.3) ปัญหาด้านเนื้อหาที่นักเรียนเห็นว่าเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนไม่ส่งเสริมทักษะการสื่อสาร ($\bar{x} = 2.66$) ข้อเสนอแนะด้านเนื้อหาคือครูควรเลือกหรือจัดทำเนื้อหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนให้ส่งเสริมทักษะการสื่อสาร (ร้อยละ 83.0) ปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ที่นักเรียนเห็นว่าขาดแคลนโปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเอง ($\bar{x} = 2.47$) ข้อเสนอแนะสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้คือสถานศึกษาควรสนับสนุนอุปกรณ์ที่ใช้ในห้องเรียนภาษาจีน / ห้องปฏิบัติการภาษาจีนอย่างเพียงพอ (ร้อยละ 83.4) ปัญหาด้านการวัดและประเมินผลนักเรียนเห็นว่าขาดการชี้แจงในเรื่องวิธีการในการวัดและประเมินผลวิชาภาษาจีนอย่างชัดเจน ($\bar{x} = 2.47$) ข้อเสนอแนะด้านการวัดและประเมินผลครูควรนำผลการวัดและประเมินผลมาพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในครั้งต่อไป (ร้อยละ 82.6)

คำสำคัญ : ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน, ข้อเสนอแนะการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย, จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

Abstract

This research aims to study the problems and suggestions on teaching high school level of Chinese language in Ayutthaya. Tools used in this research is the questionnaires contain teachers and students' problems, media for teaching, learning resources and measurement and evaluation of the teaching. The data sample is collected from 6 high schools with 241 students then the data will be analyzed with a method to find the average percentage value and the standard deviation.

From the collected data, there are 241 respondents with majority of them are female. They are 190 females, which represent 78.8% of the respondents. There are 51 male respondents, which represent 21.2% of the samples. The respondents who is studying in 12th grade represent the largest population with 127 people, which is 52.7% of the samples. In addition, 62 students who come from Chomsurang Upatham School represents the largest portion of the samples with 25.7 percent. Out of 241 people, 165 respondents are studying the Chinese language with Thai and Chinese instructors, which accounts for 68.5% of the samples.

The result of the analysis on this research project are: 1.Chinese instructors are lack of the ability to use Thai language to communicate with Thai students ($\bar{x} = 2.23$). The suggestion on teacher side is a school should produce teachers who love to teach Chinese language and dedicate themselves in teaching Chinese language effectively. Moreover, they should put more effort in teaching the language (77.2%). 2.Students also have problems in understanding and lack of knowledge in Chinese language ($\bar{x} = 2.70$). The suggestion is the teacher should organize activities to encourage and promote enthusiasm in learning Chinese language outside the classroom (86.3%). 3.The content issue, students see that the content in Chinese language teaching does not promote communication skills ($\bar{x} = 2.66$). The suggestion about the content is the teacher should select or provide content-based learning in Chinese language teaching to promote students' communication skills (83%). 4.The problem on lack of media and learning resources is students lacked of software or computer based learning for their self-learning ($\bar{x} = 2.47$). The suggestion is the school should provide and support the use of technology and Chinese language lab for the students (83.4%). 5.The evaluation of students in Chinese language is lacked of way to measure and evaluate students on the subject clearly ($\bar{x} = 2.47$). The suggestion is the teachers should utilize the result of testing and evaluation for the next period of teaching.

Keywords : teaching method, listening skill, speaking skill, Thai student

วันที่รับบทความ : 22 ตุลาคม 2561
วันที่แก้ไขบทความ : 12 ธันวาคม 2561
วันที่ตอบรับตีพิมพ์บทความ : 16 มกราคม 2562

หลังจากประเทศจีนดำเนินนโยบายเปิดประเทศ
เศรษฐกิจจีนพัฒนาอย่างรวดเร็ว และมีบทบาทต่อ

1.บทนำ

ตลาดแรงงานไทยเป็นอย่างมาก ทำให้มีความต้องการบุคลากรที่มีความรู้ในการใช้ภาษาจีนเพิ่มมากขึ้น

จังหวัดพระนครศรีอยุธยาเป็นจังหวัดที่มีประวัติศาสตร์อันยาวนานที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ในสมัยปลายกรุงศรีอยุธยา โรงเรียนจีนแห่งแรกได้ก่อตั้งขึ้นที่เกาะเรียน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา (พิชัย รัตนพล , 2556, P. 37) [1] กล่าวว่าสาเหตุหลักที่ทำให้ภาษาจีนในยุคแรกนั้นไม่แพร่หลายเนื่องจากสาเหตุหลักๆดังนี้

1. ชาวจีนโพ้นทะเลที่เข้ามาค้าขายกับไทยส่วนใหญ่เข้ามาอย่างผิดกฎหมาย

2. ในยุคนั้นไม่จำเป็นต้องเรียนรู้ภาษาจีนก็สามารถติดต่อค้าขายได้ราบรื่น อีกทั้งผู้อพยพส่วนใหญ่เป็นผู้ใช้แรงงาน

กระทั่งวันที่ 18 มกราคม 2532 รัฐบาลมีความเห็นว่าการเรียนการสอนภาษาจีนจะไม่ก่อให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับความมั่นคงของชาติจึงส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนภาษาจีนกระทั่งปัจจุบัน

ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล โดยมุ่งให้เกิดประโยชน์ต่อโรงเรียนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งยังเป็นการรวบรวมข้อมูลเพื่อให้สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ทราบถึงปัญหาและข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อให้สามารถจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2.วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1. เพื่อศึกษาปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

2.2. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

3.ขอบเขตการวิจัย

3.1 ขอบเขตพื้นที่

โรงเรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่มีการจัดการเรียนการสอนศิลป์ - ภาษาจีน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 6 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์ โรงเรียนอนุชยานุสรณ์ โรงเรียนอนุชยาวิทยาลัย โรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์” โรงเรียนบางปะอิน “ราชานุเคราะห์1” และโรงเรียนอุทัย

3.2 ขอบเขตเนื้อหา

ปัญหาและข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้แก่ ปัญหาด้านครู ปัญหาด้านนักเรียน ปัญหาด้านเนื้อหา ปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้และปัญหาด้านการวัดและประเมินผล

3.3 ขอบเขตประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4- 6 จำนวน 871 คน ของโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 6 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่างนักเรียนจำนวน 241 คน โดยใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของทาร์ มายา เน้ โดยการสุ่มอย่างง่ายโดยใช้ค่าแอลฟา เท่ากับ 0.5

4.วิธีการดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นซึ่งแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-list) ได้แก่คำถามเรื่องเพศ อายุ ระดับชั้นโรงเรียนที่ศึกษาและเรียนภาษาจีนกับอาจารย์ชาวไทยหรือชาวจีน ตอนที่ 2 ปัญหาและข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนประกอบด้วยด้านครู ด้านนักเรียน ด้านเนื้อหา ด้านสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้และด้านการวัดและประเมินผล เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) และปลายเปิด

5. ผลการวิจัย

สามารถสรุปผลการวิจัยดังนี้

5.1. ด้านสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 241 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 78.8 เพศชาย จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 21.2 ตามลำดับ และในภาพรวม พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 52.7 โรงเรียนที่ผู้ตอบแบบสอบถามศึกษาอยู่คือโรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 25.7 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เรียนวิชาภาษาจีนกับทั้งอาจารย์ชาวไทยและอาจารย์ชาวจีนจำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 68.5 และไม่มีผู้ตอบแบบสอบถามคนใดเลยที่เรียนวิชาภาษาจีนกับอาจารย์ชาวไทยอย่างเดียว

5.2. วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายศิลป์- ภาษาจีน เกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

5.2.1 ปัญหาและข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยภาพรวมเป็นรายด้านรายข้อพบว่า

5.2.2.1 ปัญหาและข้อเสนอแนะด้านครู

ปัญหาด้านครูโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อยได้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับ 3 ลำดับ ดังนี้ ปัญหามากที่สุดคือนักเรียนเห็นว่าครูชาวจีนที่สอนวิชาภาษาจีนขาดความสามารถในการใช้ภาษาไทยสื่อสารกับนักเรียน ($\bar{x} = 2.23$) รองมาคือนักเรียนเห็นว่าครูที่สอนวิชาภาษาจีนมีจำนวนไม่เพียงพอต่อจำนวนของนักเรียน ($\bar{x} = 2.21$) และนักเรียนเห็นว่าครูที่สอนวิชาภาษาจีนจัดการเรียนการสอนไม่สอดคล้องกับความสนใจของนักเรียน ($\bar{x} = 2.05$) ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะด้านครูเมื่อนำมาจัดลำดับความสำคัญตามลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ 1) สถานศึกษาควรสร้างให้ครูที่สอนวิชาภาษาจีนเกิดความรัก ความเสียสละ ไม่ละทิ้งหน้าที่และตั้งใจสอน(ร้อยละ 77.2) 2) สถานศึกษาควรพัฒนาครูที่สอนวิชาภาษาจีนโดยการจัดอบรมเทคนิคและวิธีการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายเพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียน (ร้อยละ

77.2) 3) สถานศึกษาควรจัดหาครูที่สอนวิชาภาษาจีนให้มีปริมาณเพียงพอแก่นักเรียน(ร้อยละ 76.8)

5.2.2.2 ปัญหาและข้อเสนอแนะด้านนักเรียน

ปัญหาด้านนักเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับดังนี้ปัญหามากที่สุดคือนักเรียนมีปัญหาความรู้ความเข้าใจด้านภาษาจีน ($\bar{x} = 2.70$) รองมาคือนักเรียนไม่มีความถนัดในการเรียนวิชาภาษาจีน ($\bar{x} = 2.61$) และ นักเรียนไม่รู้วิธีการเรียนวิชาภาษาจีนที่ถูกต้อง ($\bar{x} = 2.53$)

ข้อเสนอแนะด้านนักเรียนเมื่อนำมาจัดลำดับความสำคัญตามลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ 1)ครูควรจัดกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นและความรับผิดชอบในการเรียนรู้ภาษาจีนนอกห้องเรียน (ร้อยละ 86.3) 2)ครูควรสร้างบรรยากาศในการเรียนภาษาจีนให้สนุกสนาน เพื่อลดความวิตกกังวลของนักเรียน (ร้อยละ 85.1) 3)ครูควรจัดกิจกรรมเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียน (ร้อยละ 83.4)

5.2.2.3 ปัญหาและข้อเสนอแนะด้านเนื้อหา

ปัญหาด้านเนื้อหาโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับดังนี้ปัญหามากที่สุดคือนักเรียนเห็นว่าเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนไม่ส่งเสริมทักษะการสื่อสาร ($\bar{x} = 2.66$) รองมาคือนักเรียนเห็นว่าเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนไม่ดึงดูดความสนใจของนักเรียน ($\bar{x} = 2.40$) และนักเรียนเห็นว่าเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนไม่ทันสมัยและไม่เป็นปัจจุบัน ($\bar{x} = 2.30$) ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะด้านเนื้อหาเมื่อนำมาจัดลำดับความสำคัญตามลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ 1) ครูควรเลือกหรือจัดทำเนื้อหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนให้ส่งเสริมทักษะการสื่อสาร เช่น การใช้ภาษาจีนในการจัดการเรียนการสอน หรือนำนักเรียนออกไปนอกสถานที่เพื่อฝึกทักษะการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวชาวจีน (ร้อยละ 83.0) 2) ครูควรเลือกหรือจัดทำเนื้อหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนให้ส่งเสริมทักษะการฟัง เช่น มีแบบฝึกทักษะที่เกี่ยวข้องกับการฟัง มีซีดีเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฟังภาษาจีนจากเสียงของชาวจีน (ร้อยละ 81.7) 3) ครูควรเลือกหรือจัดทำเนื้อหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนให้ส่งเสริม

ทักษะการพูด เช่น กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติหรือให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้ภาษาจีนในการสื่อสารระหว่างเรียน (ร้อยละ 81.7)

5.2.2.4 ปัญหาและข้อเสนอแนะด้านสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้

ปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับดังนี้ปัญหามากที่สุดคือนักเรียนเห็นว่าขาดแคลนโปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเอง ($\bar{x} = 2.47$) รองมาคือนักเรียนเห็นว่าอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน อาทิ ห้องเรียนภาษาจีน/ห้องปฏิบัติการภาษาจีน ไม่เหมาะสม ($\bar{x} = 2.46$) นักเรียนเห็นว่าสถานศึกษาขาดแคลนแหล่งเรียนรู้ เช่น ห้องสมุดและห้องปฏิบัติการภาษาจีน ($\bar{x} = 2.39$) ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้เมื่อนำมาจัดลำดับความสำคัญตามลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ 1) สถานศึกษาควรสนับสนุนอุปกรณ์ที่ใช้ในห้องเรียนภาษาจีน / ห้องปฏิบัติการภาษาจีนอย่างเพียงพอ (ร้อยละ 83.4) 2) สถานศึกษาควรพัฒนาครูโดยใช้การฝึกอบรมเกี่ยวกับการใช้สื่อการสอนภาษาจีนเพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียน (ร้อยละ 82.6) 3) สถานศึกษาควรสนับสนุนส่งเสริมหนังสือภาษาจีนสำหรับค้นคว้าอย่างเพียงพอ (ร้อยละ 81.7)

5.2.2.5 ปัญหาและข้อเสนอแนะด้านการวัดและประเมินผล

ปัญหาด้านการวัดและประเมินผลโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับดังนี้ปัญหามากที่สุดคือนักเรียนเห็นว่าขาดการชี้แจงในเรื่องวิธีการในการวัดและประเมินผลวิชาภาษาจีนอย่างชัดเจน ($\bar{x} = 2.47$) รองมาคือนักเรียนเห็นว่าการวัดและประเมินผลวิชาภาษาจีนที่ไม่หลากหลาย ($\bar{x} = 2.36$) นักเรียนเห็นว่าเมื่อมีผลการวัดและประเมินผลแล้วไม่มีการนำมาพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในครั้งต่อไป ($\bar{x} = 2.31$) ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะด้านการวัดและประเมินผลเมื่อนำมาจัดลำดับความสำคัญตามลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหา

น้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ 1) ครูควรนำผลการวัดและประเมินผลมาพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในครั้งต่อไป (ร้อยละ 82.6) 2) สถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูวัดและประเมินผลวิชาภาษาจีนให้ครบทุกทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟังภาษาจีน ทักษะการพูดภาษาจีน ทักษะการอ่านภาษาจีน และทักษะการเขียนภาษาจีน (ร้อยละ 81.7) 3) สถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูวัดและประเมินผลวิชาภาษาจีนให้ตรงตามเนื้อหาที่สอน (ร้อยละ 81.3)

6.อภิปรายผล

ประเด็นที่ควรนำมาอภิปราย ดังนี้

6.1 ปัญหาและข้อเสนอแนะด้านครู

จากการวิเคราะห์แบบสอบถามพบว่าปัญหาด้านครูข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือนักเรียนเห็นว่าครูชาวจีนที่สอนวิชาภาษาจีนขาดความสามารถในการใช้ภาษาไทยสื่อสารกับนักเรียน

ซึ่งทางโรงเรียนควรที่จัดอบรมภาษาไทยให้กับครูชาวจีนแล้ว อีกทั้งครูผู้สอนชาวจีนเองก็ควรที่จะศึกษาเรียนรู้วิธีการสอนภาษาต่างประเทศโดยการใช้ภาษาที่ผู้เรียนกำลังศึกษาอยู่เป็นสื่อกลางในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งวิธีนี้เป็นทางเลือกแก้ไขปัญหาที่เป็นประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน เนื่องจากผู้เรียนสามารถเรียนรู้ภาษาจีนโดยไม่ต้องผ่านภาษาไทยแต่ต้องอาศัยเทคนิคในการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายและนี่คือสิ่งที่ทำทนายครูชาวจีนเป็นอย่างมาก และจากการวิเคราะห์แบบสอบถามพบว่านักเรียนเห็นว่าสถานศึกษาควรพัฒนาครูที่สอนวิชาภาษาจีนโดยการจัดอบรมเทคนิคและวิธีการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายเพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียนและสถานศึกษาควรสร้างให้ครูที่สอนวิชาภาษาจีนเกิดความรัก ความเสียสละ ไม่ละทิ้งหน้าที่และตั้งใจสอน ซึ่งสอดคล้องกับจินตนา จาดโต (อ้างอิงใน จินตนา ภูธนา นุสรณ, 2552 , P. 55) [2] กล่าวถึงลักษณะที่ดีของครูคือครูต้องมีความรู้ดี มีความสามารถในการอบรมสั่งสอน มีความประพฤติดี มีมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น มีบุคลิกดี และที่สำคัญต้องมี จรรยาบรรณครู

6.2 ปัญหาและข้อเสนอแนะด้านนักเรียน

จากการวิเคราะห์แบบสอบถามพบว่าปัญหาข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือนักเรียนมีปัญหาความรู้ความเข้าใจด้านภาษาจีน

ดังนั้นครูต้องเลือกเนื้อหาในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมต่อผู้เรียน รวมทั้งวิธีการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนควรปรับเปลี่ยนเพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหายิ่งขึ้นและขอเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาด้านนักเรียนที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยมากที่สุดคือ ครูควรจัดกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นและความรับผิดชอบในการเรียนรู้ภาษาจีนนอกห้องเรียน (ร้อยละ 86.3) ซึ่งสอดคล้องกับการตอบแบบสอบถามของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือนักเรียนมีปัญหาด้านฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ทำให้ต้องทำงานพิเศษนอกเวลาเรียน หรือวันเสาร์และวันอาทิตย์ ทำให้ไม่มีเวลาทบทวนบทเรียนเท่าที่ควร

6.3 ปัญหาด้านเนื้อหา

จากการวิเคราะห์แบบสอบถามพบว่าปัญหาด้านเนื้อหาข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือนักเรียนเห็นว่าเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนไม่ส่งเสริมทักษะการสื่อสาร ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนครูควรออกแบบการเรียนการสอนโดยเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะการสื่อสาร มีโอกาสได้พูดโต้ตอบในชั้นเรียนซึ่งสอดคล้องกับ Lv Shuxiang (อ้างถึงในLiu Xun , 2012 , P. 19) [3] ที่กล่าวว่า การเรียนภาษาไม่ใช่การเรียนเพื่อให้ได้ความรู้ในภาคทฤษฎีแต่เป็นการเรียนเพื่อให้ได้ทักษะเชิงปฏิบัติ และสอดคล้องกับ (Sun Lei ,2550 P.5) [4] การจัดการเรียนการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ครูผู้สอนจะต้องสอนเพื่อให้เกิดความรู้แบบผสมผสานโดยผู้เรียนจะต้องมีความรู้ควบคู่กับทักษะทางภาษาโดยผนวกความรู้ที่เกิดขึ้นภายในตนกับสถานการณ์จริงได้

จากการวิเคราะห์แบบสอบถามพบว่าปัญหาด้านเนื้อหาข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือครูควรเลือกหรือจัดทำเนื้อหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนให้ส่งเสริมทักษะการฟัง ร้อยละ 81.7 Paulston al et. อ้างถึงใน (เฟิง บินบิน , 2550 P.15) [5] กล่าวว่า การฝึกฟังจำเป็นต้องฟังบ่อยๆ จนสามารถจับเสียงและสำเนียงของคำหรือประโยคได้อย่างถูกต้อง การฝึกทักษะการฟังต้องฝึกควบคู่กับทักษะการพูดจึงจะเกิดสมบูรณ์ ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนครูผู้สอนควรมีแบบฝึกทักษะที่เกี่ยวข้องกับการฟัง มีซีดีเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฟังภาษาจีนจากเสียงของชาวจีน ปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้

จากการวิเคราะห์แบบสอบถามพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือนักเรียนเห็นว่าขาดแคลนโปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเอง ดังนั้นครูผู้สอนควรแนะนำ APP หรือเว็บไซต์ในอินเทอร์เน็ตเพื่อให้นักเรียนได้เข้าถึงแหล่งเรียนรู้ต่างๆนั้นด้วยตนเอง (Liu Xun , 2012 , P. 227) [3] กล่าวว่า สภาพแวดล้อมทางสังคมถือเป็นปัจจัยภายนอกที่สำคัญต่อการเรียนรู้ภาษาของมนุษย์ไม่ว่าจะเป็นภาษาแม่หรือภาษาที่สอง ดังนั้นการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนควรคำนึงถึงสภาพแวดล้อมทางภาษาโดยแนะนำให้ผู้เรียนดูภาพยนตร์จีน รายการโทรทัศน์จีน ฟังเพลงจีน เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมทางภาษาให้กับผู้เรียน

ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นักเรียนเห็นว่า การใช้สื่อภาพยนตร์จีน รายการโทรทัศน์ จีนไม่เหมาะสมและนักเรียนเห็นว่า การใช้หนังสือแบบเรียนประกอบการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนไม่เหมาะสม แสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนสามารถเลือกใช้สื่อภาพยนตร์จีน รายการโทรทัศน์จีนและหนังสือแบบเรียนได้ค่อนข้างเหมาะสม

6.4 ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล

จากการวิเคราะห์แบบสอบถามพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือนักเรียนเห็นว่าขาดการชี้แจงในเรื่องวิธีการในการวัดและประเมินผลวิชาภาษาจีนอย่างชัดเจน ดังนั้นครูผู้สอนควรเน้นย้ำเรื่องเกณฑ์การวัดและประเมินผลให้นักเรียนทุกคนทราบ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือนักเรียนเห็นว่า การวัดและประเมินผลไม่ตรงกับเนื้อหาวิชาภาษาจีนที่จัดการเรียนการสอน ดังจะเห็นได้ว่าเนื้อหาที่ครูผู้สอนใช้ในการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับเนื้อหาที่ผู้สอนใช้ในการจัดการเรียนการสอน

การวิจัยปัญหาและขอเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาดังนี้

1. สถานศึกษาควรสร้างให้ครูที่สอนวิชาภาษาจีนเกิดความรัก ความเสียสละ ไม่ละทิ้งหน้าที่และตั้งใจสอน
2. ครูควรจัดกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นและความรับผิดชอบในการเรียนรู้ภาษาจีนนอกห้องเรียน Ellis (อ้างถึงใน Xiao Xiqiang, Zhou Wenhua , 2012 , P. 71) [6] กล่าวว่า แรงจูงใจในการเรียน ความกังวลต่อการเรียนและลักษณะนิสัยล้วนส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการเรียนภาษาของผู้เรียน

3. ครูควรเลือกหรือจัดทำเนื้อหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนให้ส่งเสริมทักษะการสื่อสาร เช่น การใช้ภาษาจีนในการจัดการเรียนการสอนหรือนำนักเรียนออกไปนอกสถานที่เพื่อฝึกทักษะการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวชาวจีน

7. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

7.1 ควรศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาจีนที่สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น

7.2 ควรมีการศึกษาวิธีการสอนหรือการวิจัยเกี่ยวกับนวัตกรรม สื่อ/แหล่งเรียนรู้ใหม่ๆ ที่ช่วยแก้ปัญหาคุณภาพของผู้เรียน

8. เอกสารอ้างอิง

- [1] พิชัย รัตนพล, “วิวัฒนาการการควบคุมโรงเรียนจีน, ”วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2556.
- [2] จินตนา ภูวนานุสรณ, “ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักบริหารงาน คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา เอกชน (สช.) กรุงเทพมหานคร, ” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัย ราชภัฏธนบุรี, 2552.
- [3] Liu Xun, “Introduction to Teaching Chinese as Foreign Language,” Beijing Language University Press, 2012.
- [4] Sun Lei, “สภาพและแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนระดับช่วงชั้นที่3-4 ในจังหวัดนครปฐม, ”วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาบัณฑิตสาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ, มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2550.
- [5] เฟิง บินบิน, “ปัญหาและข้อเสนอแนะการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนในประเทศไทย มหาวิทยาลัยบูรพา, ” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยบูรพา, 2554.

- [6] Xiao Xiqiang and Zhou Wenhua, “Research Overview of Second-language Acquisition , Beijing World Book Press company , 2012.